

3. adventna nedelja
Pirniče, 17. december 2017
»Veseli december«

Dragi bratje in sestre!

Krščansko izročilo 3. adventno nedeljo imenuje nedelja veselja. Najbrž ste opazili, da tako prvo kot drugo berilo govorita o veselju: *»Silno se veselim v Gospodu«*, piše prerok Izaija, *»zakaj odel me je z oblačilom odrešenja, ovil me je z ogrinjalom pravičnosti«*. V drugem berilu pa smo slišali apostola Pavla, kako piše kristjanov v Solun: *»Bratje in sestre, vedno se veselite«*.

Čemu tako veselje; kaj se dogaja, da nas ti Božji možje vabijo k veselju in radovanju?

Odgovor se nam v teh dneh ponuja kot na dlani. Še malo in obljuba, ki je bila dana našim očetom in dedom, bo postala resnica: tako dolgo pričakovani mesija prihaja med nas.

Zadnja leta mesec pred praznikom božiča (mi bi temu rekli adventni čas) naši mediji in propagandni strokovnjaki imenujejo *»veseli december«*. A, če smo iskreni, vsa ta beganja po trgovinah, zapravljanja za taka ali drugačna darila, gneča in skrbi, kako bomo pripravili praznovanje, prinašajo vse kaj drugega kot pristno veselje. Če kdo, potem si veselo manejo roke zgolj lastniki trgovin, ki jim vsa ta nakupovalna mrzlica v predprazničnem času prinaša največ dobička. Od *»veselega decembra«* pa vsem drugim navadno ostane le glavobol in strah, da smo nemara zapravili več, kot si lahko privoščimo. O resničnem veselju, ki naj bi ga v srca prinašalo praznovanje, pa niti sledu. Kje smo storili napako?

Odgovor je preprost: pristno veselje smo izgubili v trenutku, ko smo začeli verjeti, da nas stvari lahko osrečijo. In če človek verjame, da je sreča v stvareh, ki jih imaš, potem si jih želiš vedno več in več. Trgovine s svojo bleščečo ponudbo vabijo in obljublajo srečo, za katero ti manjka le še ta ali oni artikel, le še ta ali ona malenkost; a ko jo dobiš, kupiš, se pojavi že nova stvar, ki ti še manjka, da boš končno dosegel mir srca. In tako v nedogled.

Prave sreče, iskrenega veselja, bratje in sestre, zato ne kaže iskati v stvareh. Izvir veselja so topli in ljubeči medsebojni odnosi. Če že morajo biti, potem naj bodo darila izraz naše pozornosti, hvaležnosti, da imamo drug drugega. Vrednost darila še zdaleč ni v ceni, ki smo jo plačali zanj, ampak v ljubezni, s katero je pripravljeno in izročeno. Sicer pa marsikdaj mnogo več kot še tako dragocena darila pomeni čas, ki si ga vzamemo drug za drugega. In prihajajoči prazniki so več kot dobra priložnost za to.

Končno je izvir veselja tudi v zavesti, da nas Bog ni zgolj vrgel v življenje, nato pa nas pustil samih, ampak želi živeti med nami. Prihajajoči Gospod je nedvoumno sporočilo, da nas Bog še kako ljubi in mu ni vseeno za nas. Zato je v dneh, ko se pripravljamo na prihod Božjega Sina, klic k veselju še kako na mestu. Bog nas ljubi in želi biti z nami: in že to je povsem zadosten razlog za veselje. Amen.